

VESTRE LANDSRET
KENDELSE
afsagt den 30. juni 2020

Sag BS-13970/2020-VLR
(8. afdeling)

Anne Engdal Stig Christensen
(advokat Asger Bagge-Jørgensen)

mod

Aarhus Kommune
(advokat Sophus Bøgeskov Christensen)

Retten i Aarhus har den 13. marts 2020 afsagt kendelse i 1. instans (sag BS-8427/2020-ARH).

Landsdommerne Torben Geneser, Helle Korsgaard Lund-Andersen og Lisbeth Kjærgaard har deltaget i sagens afgørelse.

Kæremålet har været behandlet mundtligt.

Påstande

Kærende, Anne Engdal Stig Christensen, har gentaget sine påstande for byretten om, at begæringen om forbud nægtes fremme, subsidiært at begæringen efterkommes i et efter rettens skøn mindre omfang.

Indkærede, Aarhus Kommune, har påstået kendelsen stadfæstet.

Supplerende sagsfremstilling

Det er for landsretten oplyst, at Bs orienteringsbrev af 31. januar 2020 ikke, som TV2 havde ønsket, blev videresendt af Aarhus Kommune til de ansatte, beboere og pårørende på X plejehjem.

Aarhus Kommune påklagede den 11. februar 2020 politiets afgørelse af 7. februar 2020 om ikke at indlede efterforskning i sagen i anledning af kommunens anmeldelse af 30. januar 2020 til Statsadvokaten i Viborg. Statsadvokaten har den 1. april 2020 orienteret Aarhus Kommune om, at politiet af egen drift vil indlede en efterforskning i sagen.

A blev den 18. marts 2020 sat under værgemål, og C blev beskikket som værge. Det fremgår af værgebeskikkelsen, at værgemålet omfatter økonomiske dispositioner i relation til eventuel flytning i plejebolig eller botilbud samt alle personlige forhold.

Af en mail af 15. maj 2020 fra juridisk specialkonsulent i Aarhus Kommune, J, til As søn, K, fremgår blandt andet følgende:

”Kære K,

Det er korrekt forstået, at der var tale om ulovlig magtanvendelse. Ifølge lovgivningen skal det indberettes, men der er ingen sanktionsmuligheder, hvis det ikke bliver indberettet. Har du brug for yderligere uddybning fra juristen?”

Forklaringer

C, F, E, B, G og H har afgivet supplerende forklaring. L har endvidere afgivet forklaring.

C har forklaret, at sagen ikke er større end hensynet til hendes farmors ve og vel, men det er vigtigt, at det hele kommer frem. Der blev søgt værgemål, da familien ønskede, at hendes farmor skulle skifte plejehjem, og kommunen oplyste i den forbindelse, at hendes farmor var inhabil. Hendes farmor ved, at familien vil hende det bedste. Da de kontaktede TV2, havde hendes farmor boet ca. 3 år på X plejehjem, og i hele perioden havde der været problemer. Selv om familien kontaktede både ledelsen, borgmesteren og kommunen, skete der ingen forbedringer. Der var bl.a. medicin, der flød på gulvet, og de havde mistanke om, at hendes farmor ikke blev vendt tilstrækkeligt mange gan-

ge, og at hun ikke fik skiftet ble hyppigt nok. Det fandt de blandt andet ud af ved at tælle bleerne. Der var også problemer med sårplejen.

Der var også et møde med kommunen efter episoden, hvor hendes faster overværede, at farmor hang i en sele i 15 minutter, og det blev da lovet, at det aldrig ville ske igen. Det var derfor meget hårdt for familien at se optagelsen, hvor hendes farmor igen hang længe i en sele.

Da B oplyste hende om, at kommunen var blevet orienteret om optagelserne, bekræftede hun på et møde med kommunen, at det var i hendes farmors bolig, at der havde været opsat overvågningskameraer. Hun er efterfølgende også gået til den øvrige presse med historien, da det er vigtigt, at forholdene på plejehjemmene kommer frem i offentligheden.

Hun har under hele forløbet fortalt hendes farmor om optagelserne, og erklæringen af 12. februar 2020, som hendes farmor skrev under på, var bare en skriftlig bekræftelse på, at hendes farmor hele tiden havde været indforstået med optagelserne.

Dokumentarudsendelsen skal offentliggøres, da den beviser, hvad hendes farmor har været udsat for igennem 3 år, og det er vigtigt, at man kan få en samfundsdebat om forholdene på plejehjemmene.

F har forklaret, at der ved vurderingen af, om der skal foretages skjulte optagelser, foretages en afvejning af den samfundsmæssige interesse og den krænkelse, der eventuelt måtte være sket. Der var på baggrund af de pårørendes oplevelser og tidligere tilsynsrapporter en begrundet mistanke om, at forholdene på X plejehjem ikke var, som de skulle være. Det handlede ikke om at hænge enkelte medarbejdere ud, men om at finde ud af, om der var et "systemproblem/kulturproblem" på X plejehjem. For at skaffe dokumentation herfor, var de nødt til at foretage skjulte optagelser. De vurderede, at de ikke ville kunne afdække forholdene ordentligt, medmindre der blev anvendt skjult kamera. Det havde ikke været tilstrækkeligt at rette henvendelse til ledelsen eller kommunen, da det var det, som de pårørende havde prøvet i 3 år. Det virkede også som om, at kommunen ikke kunne ændre på forholdene. TV2's opgave er at gøre opmærksom på forhold, som offentligheden bør have indblik i. Formålet i sagen var større end hensynet til de enkelte medarbejdere.

TV2 er som et public service-organ forpligtiget til at afdække samfundsmæssige udfordringer, og der bør ikke være midler, der er for hellige, hvis der er tale om meget alvorlige forhold. Der skal være tale om forhold af væsentlig samfundsinteresse.

Hans egen ledelsesmæssige rolle er at sikre, at det ikke vil være tilstrækkeligt at anvende mindre indgribende journalistiske metoder og at vurdere krænkelsen. De ansatte, der medvirker i udsendelsen, er så slørede, at det ikke er muligt at genkende dem. Man kan heller ikke se, hvor mange forskellige medarbejdere, der indgår i udsendelsen. A fremstilles ikke på en krænkende måde – heller ikke for så vidt angår "sele-episoden". Det krænkende i den situation er, at der ikke bliver reageret på As protester. Udsendelsen er endnu ikke "færdig", da en udsendelse aldrig er færdig, før den er publiceret. Der kan hele tiden ske redigeringer, f.eks. på baggrund af nye oplysninger. Det er "hjertebloed", at intet er færdigt, før det er publiceret. TV2 vil gerne vise optagelserne for landsretten, men vil ikke udlevere optagelserne til Aarhus Kommune, da der så vil være en version i omløb, som endnu ikke er klar til offentliggørelse. Det handler også om kildebeskyttelse.

E har forklaret, at det tog meget lang tid at gennemse de 16 døgn optagelser og at få dem klippet sammen. De prioriterede i første omgang at forevise optagelserne for de pårørende, hvis det gav anledning til, at de hurtigt ville reagere og flytte A til et andet plejehjem. Derefter viste TV2 optagelserne for eksperterne for at få en vurdering af, hvorvidt der overhovedet var tale om kritisable forhold. Nu foreligger udsendelsen i en form, som han ikke tror, bliver ændret. De ansatte er slørede, så heller ikke særlige kendetegn – f.eks. en tatovering – kan ses. Stemmerne er også forvrængede. Sløringen af de ansatte er helt anderledes end den sløring, der var foretaget i den optagelse, der indgik i "X institution-sagen".

De "bare kropsdele" er også slørede, så man kun kan se As ansigt. Ansigtet er ikke sløret, da der også er lavet åbne optagelser – f.eks. fra As fødselsdag – hvorfor en sløring af ansigtet på de skjulte optagelser ikke vil give mening. De pårørende er helt indforstået med, at As ansigt ikke er sløret.

På optagelserne kan man høre, at der ofte tales nedladende til A, ligesom der tales hen over hende, som om hun ikke er til stede. De pårørende omtales som "skingrende skøre" og "sindssyge". Der tales også i en dårlig tone om andre beboere, f.eks. omtales en anden beboer som et dumt svin. Eksperterne udtaler, at der er tale om en forråelse af tonen, som også kan skyldes, at personalet er tidsmæssigt pressede. Man kan også høre, at personalet springer over at give en anden beboer sin medicin. Eksperterne kritiserer dette, da der kan være tale om livsvigtigt medicin. Optagelserne dokumenterer, at A ikke får skiftet ble så ofte, som hun skal. Det bliver ikke kontrolleret, om bleen skal skiftes. Hvis det konstateres, at bleen skal skiftes, bliver den det oftest, men der er også grelle eksempler på, at det ikke sker, selv om personalet vidste, at A havde blærebetændelse, eller selv om plejepersonalet var klar over, at hun havde afføring i bleen. "Sele-episoden" er meget grel og betegnes af eksperterne som ulovlig

magtanvendelse. Kommunen afviste først, at der var tale om ulovlig magtanvendelse, men har dog nu erkendt, at det var tilfældet. I udsendelsen er A sløret fra livet og ned under den episode, hvor hun hænger i en lift. Der vil i udsendelsen også blive vist episoder, hvor A modtager god pleje og omsorg.

Han troede, at kommunen ville protestere mod udsendelsen af hensyn til personalet, men da kommunen flyttede fokus over på As rettigheder, valgte han at indhente et skriftligt samtykke fra hende, selv om han godt var klar over, at hun ikke kunne give et gyldigt samtykke.

B har forklaret, at kameraet i soveværelset optog i brysthøjde i retning mod sengegavlen, så der er ikke optaget direkte mod intime kropsdele. Der er ingen zoomfunktion på kameraet. Soveværelset er måske 3 x 4 meter stort.

Alle optagelserne er gennemgået af ham og hans redaktør, og de har sammen besluttet, hvad der skal sløres. Det er en redigeringstekniker, der foretager det rent tekniske. Det er en meget tung proces. På optagelserne kan man høre plejepersonalet tale hen over A. Personalet betegner As tryksår som klamt og siger, at hun lugter. Der bliver også sagt, at As familie siger, at hun lugter så meget, at de er nødt til at tænde duftlys, når hun er på besøg. Personalet taler nedladende om de pårørende, herunder om at de er skingrende skøre. Eksperterne mener, at A sagtens kan opfatte stemninger, selv om hun er dement. Eksperterne betegner A som "tingsliggjort". Plejepersonalet omtaler en anden beboer som et dumt svin, hvilket eksperterne betegner som en "forråelse", der kan blive dagligdag, når personalet er pressede og føler afmagt. To plejere aftaler ikke at give en anden beboer sine piller, hvilket en ekspert kritiserer, da det kan være livstruende, og i øvrigt er der tale om dokumentfalsk. Der er også få eksempler på god pleje, hvor personalet bliver rost til skyerne af eksperterne. Over de 16 dage er der 6 dage med voldsomme problemer med bleskift, idet der går 16-24 timer mellem skiftene. Eksperterne fortæller, at det kan være meget alvorligt for ældre, da det blandt andet kan give blærebetændelse, hvilket faktisk også sker i As tilfælde. På optagelserne kan man se, at A bliver liftet op, og selv om hun gentagne gange siger "av" og beder/tigger om at blive lagt ned, sker der ikke noget, før en anden plejer efter 7 minutter kommer ind og siger, at A skal lægges ned. Eksperterne udtaler, at der er tale om ulovlig magtanvendelse.

Foreholdt, at Aarhus Kommunes pressechef i et brev af 26. februar 2020 har anført, at en borger kan udtrykke smerte, uden at der påføres egentlig smerte, har vidnet forklaret, at brevet er foreholdt deres ekspert, der har udtalt, at det ikke er korrekt.

På en af optagelserne undlader personalet at skifte en ble, selv om de har konstateret, at A har afføring i bleen. Plejepersonalet undlader også at journalføre tynd afføring, hvilket ifølge eksperterne er omsorgssvigt, da det er en vigtig helbredsmæssig oplysning, at der er væsketab.

Anneke Dapper-Skaaning har forklaret, at hun er uddannet psykolog med speciale i ældre, herunder ældre med demenssygdomme. Hun blev i januar 2020 kontaktet af redaktionen, da de gerne ville have kommentarer til nogle optagelser, som de havde optaget på plejehjem. Hun har kommenteret på optagelser fra flere plejehjem.

Da hun fik oplyst, at optagelserne fra X plejehjem var optaget med skjult kamera, blev hun betænkelig, men efter at have fået idéen præsenteret, indvilligede hun i at deltage. Hun syntes, at det var interessant at finde ud af, hvorfor et veluddannet personale pludselig handlede på en dårlig måde. Hun så optagelserne, og de gav anledning til overvejelser om, hvorfor personalet handlede, som de gjorde, herunder om det skyldtes pres på arbejdet eller et dårligt arbejdsmiljø. Det er belastende at arbejde med mennesker, der bliver mere og mere syge. Det kan give en følelse af afmagt. Nogle vender afmagten udad, så den bliver vendt mod A og de pårørende. Det er ikke, fordi plejeren er et dårligt menneske, men noget som ledelsen skal arbejde med. Det sker nok mange andre steder, men der er to episoder, nemlig "lift-episoden" og episoden, hvor der ikke skiftes ble, selv om der er afføring i bleen, som hun håber ikke sker andre steder. Tonen, der bliver talt i, kan være skadende, ligesom A kan forstå stemningen. Det er påfaldende, at A på optagelser, hvor hun er sammen med familien, er meget mere smilende og talende.

Hun har set den optagelse, hvor C taler med A om de opsatte kameraer, og hvor A svarer, at "de er efter mig". Det er hendes indtryk, at A er enig i, at man skal gøre noget for, at det skal blive bedre, men vidnet er i tvivl om, hvorvidt A forstår, at det skal vises i fjernsynet.

Vidnet er efterfølgende blevet kontaktet af kommunens sundheds- og omsorgschef, og de har talt om, hvad forklaringen kan være på det, der er sket. De har talt om forråelsen og om, hvordan man kan arbejde med problemstillingerne fremadrettet, da afskedigelser ikke er løsningen. Hun er også blevet bedt om at komme med et forslag til efteruddannelse.

G har forklaret, at man kan visiteres til en plejehjemsbolig, hvis man er så dårlig, at man ikke kan klare sig i hjemmet. Kommunens tilsynsførende udfører uanmeldte tilsyn på plejehjemmene, og den tilsynsførende vurderer plejehjemmene ud fra en skala. Hende bekendt er der ikke tidligere foretaget skjulte optagelser på kommunens plejehjem.

Da personalet fik optagelserne forevist, blev de rystede og reagerede med angst, skam, frygt etc. Mange blev kede af det. Andre følte sig lettede, fordi det ikke var dem, der var på optagelserne. Der har været mange og meget forskellige reaktioner. Det var en krise for medarbejderne. Deres tryghed forsvandt på et splitsekund.

Når hun har forklaret, at en læge havde erklæret A inhabil, betyder det, at en læge havde vurderet, A Else er så langt i sin demens, at hun ikke kan tage vare på egne behov.

Blandt optagelserne er der intime optagelser. Blandt andet kan man se A nøgen i en lift, mens hun har afføring. Som hun husker det, skulle man flytte A fra en bækkenstol til hendes seng, men undervejs kom der afføring. A har døjet med hård mave, og derfor vurderede man, at det kunne være en fordel for A at komme af med afføringen, mens hun var i liften. I et plejefagligt perspektiv er der ikke tale om ulovlig magtanvendelse, da formålet var, at A skulle af med sin afføring. Personalet blev hos A under hele forløbet. Det kan godt have gjort ondt på A, men det kunne det også have gjort på bækkenstolen. Det kan gøre ondt at komme af med afføring. Foreholdt, at kommunens juridiske specialkonsulent, J, i en mail af 15. maj 2020 til en af As sønner har anført, at der var tale om ulovlig magtanvendelse, har vidnet fastholdt, at der ud fra hendes faglige vurdering ikke var tale om magtanvendelse, men det må de have en drøftelse med juristerne om.

Aarhus Kommune blev ikke kontaktet, før optagelserne var foretaget. Havde TV2 inden optagelserne rettet henvendelse med oplysning om de pårørendes bekymringer, ville man have taget en snak med TV2 om det. Hun havde tidligere deltaget i møder med de pårørende.

Efterfølgende er en enkelt medarbejder blevet bortvist, og der er også afholdt en række samtaler med personalet. Man har også iværksat et kompetenceafklaringsforløb, og der er antaget et eksternt konsulentfirma, der skal undersøge forholdene på X plejehjem. Det er en politisk beslutning, at der skal laves en ekstern konsulentundersøgelse.

H har forklaret, at der var medarbejdere, der brød hulkende sammen, da de fik forevist optagelserne. Selv medarbejdere, der fik at vide, at de ikke var en del af programmet, brød sammen. Det er belastende at være blevet overvåget i 16 dage uden at være vidende herom. En medarbejder ringede efterfølgende og fortalte, at hun som barn havde været udsat for svigt, og at den "krænkesfølelse" var vendt tilbage, da hun blev bekendt med, at hun var blevet overvåget.

Følere i bleer er en teknologisk mulighed, men den var ikke til stede på X plejehjem i efteråret 2019. De er ved at indføre følere som en del af læringsprocessen på X plejehjem.

Aarhus Kommune stiller altid op til et interview, hvis de bliver kontaktet af pressen. Ofte stiller politikerne også op.

Han har været "c.c." på den mailkorrespondance, hvor det skrives til en søn, at "lift-situationen" var ulovlig magtanvendelse. Det er en jurist med begrænset erfaring, der har svaret. Selv mener han, at det er en "gråzone". I dette tilfælde er juristens svar ikke blevet kvalitetssikret.

Der er netop lavet en norsk undersøgelse, hvor personalet på plejehjem er blevet spurgt om, hvorvidt de selv har eller har overværet andet personale udsætte beboere for omsorgssvigt, og $\frac{3}{4}$ svarede bekræftende. Det var altså ikke nødvendigt at sætte skjulte kameraer op for at finde ud af, om det kunne forekomme. Hvis man ønsker personalet overvåget, må det reguleres ved lovgivning, og så er personalet også klar over, hvad der foregår. Aarhus Kommune har en enkelt gang tidligere oplevet, at en pårørende havde opsat et skjult kamera. Den pårørende ville gå til medierne, men blev gjort bekendt med, at der var tale om ulovlige optagelser.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Kommunen har i den forbindelse anført, at optagelserne er sket uberettiget, jf. straffelovens § 264 a, og at videregivelse af optagelserne er uberettiget, jf. straffelovens § 264 d, hvilket TV2 har bestridt.

Landsretten begrundelse og resultat

Det er efter straffelovens § 264 a strafbart uberettiget at fotografere personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted. Efter straffelovens § 264 d er det strafbart uberettiget at videregive meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget en bredere offentlighed.

Det følger af straffelovens § 264 d, at videregivelse af meddelelser og billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget en bredere offentlighed, som udgangspunkt kun er berettiget, når der foreligger samtykke fra den pågældende selv.

A, som nu er 90 år gammel, bor til leje i en plejebolig på X plejehjem, der drives af Aarhus Kommune. I efteråret 2019 opsatte TV2 et skjult kamera i hendes stue og et skjult kamera i hendes soveværelse, som TV2 herefter benyttede til igennem 16 døgn kontinuerligt at optage billeder og lyd med henblik på senere at videregive dele af optagelserne i en tv-udsendelse. As bolig på plejehjemmet er i relation til straffelovens § 264 a et ikke frit tilgængeligt sted. Efter beskrivelserne af optagelserne vises A i situationer, der må anses for meget intime, og optagelserne indeholder efter beskrivelserne meget personlige oplysninger om hendes helbredsforhold. Desuden fremgår det, at optagelserne viser ansatte på plejehjemmet under udførelsen af deres arbejde.

Efter oplysningerne om As helbredsforhold lægges det til grund, at hun på grund af demens ikke var i stand til at meddele gyldigt samtykke til optagelserne eller videregivelse af dele heraf i en tv-udsendelse. As barnebarn, C, er den 18. marts 2020 blevet beskikket som værge for hende, og det fremgår af værgebeskikkelsen, at "Værge-målet omfatter økonomiske dispositioner i relation til eventuel flytning i plejebolig eller botilbud samt alle personlige forhold". Meddelelse af samtykke til optagelserne og videregivelse af dele heraf i en tv-udsendelse ligger imidlertid uden for rammerne af, hvad C kan gøre som værge, idet det må betragtes som en usædvanlig og vidtgående beslutning vedrørende meget personlige forhold. C ville i øvrigt heller ikke som værge efterfølgende kunne godkende et retsstridigt indgreb, som hun selv i et vist omfang havde medvirket til, med den virkning, at det blev retmæssigt. As andre nære pårørende kunne heller ikke på hendes vegne meddele samtykke til optagelserne eller videregivelse af dele af disse. Landsretten finder herefter, at de tilkendegivelser fra A, hendes værge og hendes øvrige familiemedlemmer, der foreligger vedrørende optagelserne, ikke er gyldige samtykker, der indebærer, at TV2's optagelser af denne grund har været retmæssige. Der foreligger heller ikke samtykke til optagelserne af de ansatte på plejehjemmet under udførelsen af deres arbejde eller videregivelse af optagelser af dem.

Det påhviler Aarhus Kommune at yde pleje, omsorg og støtte til beboerne på plejehjemmet og i den forbindelse så vidt muligt beskytte dem mod unødige krænkelse af deres privatliv. Efter oplysningerne om As helbredsforhold lægges det til grund, at hun på grund af demens ikke kan tage vare på sine egne interesser. På denne baggrund er kommunen berettiget til at anmode om et forbud for at beskytte hendes interesser. Kommunen er desuden berettiget til at anmode om et forbud for at beskytte sine ansattes interesser.

Et forbud mod et nyhedsmedies offentliggørelse af optagelser er et indgreb i yttrings- og informationsfriheden, som kun kan foretages, såfremt tungtvejende grunde taler herfor, jf. herved principperne bag grundlovens § 77 samt artikel

10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvorefter begrænsninger i ytringsfriheden kun kan ske i det omfang, de "er nødvendige i et demokratisk samfund" af hensyn bl.a. til beskyttelse af "andres gode navn og rygte eller rettigheder".

I afvejningen af hensynet til ytringsfriheden over for andre hensyn, herunder hensynet til privatlivets fred, må det særligt indgå, at der ikke opstilles begrænsninger, som hindrer medierne i på rimelig måde at udfylde rollen som offentlighedens kontrol- og informationsorgan. Det forhold, at en offentliggørelse kan medføre en krænkelse, er derfor ikke tilstrækkeligt til, at et forbud kan nedlægges, medmindre krænkelsen er af en sådan grovhed, at hensynet til den krænkede overstiger hensynet til ytrings- og informationsfriheden.

Optagelserne af billeder og lyd skete til brug for en tv-udsendelse, som omhandlede spørgsmål af væsentlig samfundsmæssig interesse om behandlingen af ældre medborgere på plejehjem. Heroverfor står imidlertid, at optagelserne efter landsrettens opfattelse indebar grove krænkelse af A, jf. herved også artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvorefter hun har ret til respekt for sit privatliv og sit hjem.

Det er oplyst, at optagelserne vil blive effektivt slørede i tv-udsendelsen, så man ikke kan se As intime kropsdele, og at optagelserne af de ansatte på plejehjemmet vil blive effektivt slørede og deres stemmer forvrængede, så deres identitet holdes skjult i tv-udsendelsen. Det er efter det oplyste ikke tanken, at der skal ske sløring af As ansigt i tv-udsendelsen, idet hendes identitet er kendt fra åbne optagelser. C er desuden trådt frem i medierne som hendes barnebarn, og det er fremgået af medieomtalen, at hun er beboer på X plejehjem. I forbindelse med tv-udsendelsen vil A derfor kunne genkendes, og hendes identitet vil ikke blive skjult.

Det må i sig selv betragtes som groft krænkende at blive udsat for en konstant* overvågning gennem 16 døgn i sit hjem. Hertil kommer som nævnt, at optagelserne viser A i meget intime situationer og indeholder meget personlige oplysninger om hendes helbredsforhold, og at hendes identitet ikke vil blive skjult i forbindelse med tv-udsendelsen.

Selv om TV2's optagelser har afdækket kritisable forhold på plejehjemmet, finder landsretten efter en samlet vurdering, at i hvert fald krænkelse af A er af en sådan grovhed, at hensynet til hende overstiger hensynet til ytrings- og informationsfriheden. Landsretten finder således, at det har været uberettiget at foretage optagelserne med henblik på den planlagte tv-udsendelse, jf. straffelovens § 264 a, og at det efter straffelovens § 264 d vil være uberetti-

get at viderebringe optagelserne i tv-udsendelsen. Det kan ikke føre til en anden vurdering, at optagelserne vil blive sløret som oplyst under sagen.

Herefter, og da betingelserne i retsplejelovens § 413 og § 414 for at meddele forbud i øvrigt må anses for opfyldt, tiltræder landsretten, at der er meddelt forbud som sket.

Landsretten stadfæster derfor byrettens kendelse.

Efter parternes påstande sammenholdt med sagens udfald skal Anne Engdal Stig Christensen i sagsomkostninger for landsretten betale 50.000 kr. til Aarhus Kommune til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms. Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens karakter og omfang samt hovedforhandlingens varighed.

THI BESTEMMES:

Byrettens kendelse stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal Anne Engdal Stig Christensen inden 14 dage betale 50.000 kr. til Aarhus Kommune. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

*Berigtiget ved retsbog af 17. september 2020 (oprindelig tekst: "kontant")

Torben Geneser
